

Bilag til bet. o. lovf. om offentlighed i forvaltningen

fentlighedslovens § 12, aldrig vil kunne undtages efter forvaltningslovens § 15, stk. 1. Hvorvidt dette som en fortolkning af § 15 må anses for rigtigt, kan i sig selv diskuteres, jf. straks nedenfor, men det er i denne sammenhæng vigtigere, som ovenfor nævnt, at understrege, at adgangen til aktindsigt for en part i almindelighed antages at være videre end offentlighedens adgang til aktindsigt, hvorfor denne betragtning, som det i øvrigt direkte fremgår af offentlighedslovens § 13, ikke lader sig overføre til fortolkningen af denne bestemmelse.

I tilslutning hertil bemærkes, at det ved afgørelsen i UfR 1978.554 Ø, (fra forvaltningsloven af 1985) i strid med den lige omtalte opfattelse, som er kommet til udtryk i kommentaren, blev statueret, at navnene på nogle personer, der havde klaget til Monopoltilsynet over et firmas salgsprovision for udenlandske tidsskrifter, ikke var undergivet partsoffentlighed.

5.3. Som det fremgår af foranstående bemærkninger, beror afgørelsen af, om en begæring om aktindsigt i sager, der er omfattet af en ansats »personalesag«, under forudsætning af fornøden konkretisering af disse sager bør tages til følge, i henhold til offentlighedslovens § 13, på, om der foreligger vægtige modhensyn til den ansatte, i hvis »personalesager« der er begæret aktindsigt, som kan begrunde, at aktindsigt nægtes som resultat af en interesseafvejning.

Afgørelse herom må træffes særskilt for hver enkelt oplysning eller kategori af oplysninger, som fremgår af de dokumenter, der foreligger i hver enkelt af de af »personalesagen« omfattede sager. Dette følger ikke blot af, at de i den enkelte personalesag foreliggende dokumenter vedrører en række enkeltsager, som blot af praktiske grunde er samlet i den enkelte personalsag, men også af, at afvejningen i henhold til offentlighedslovens § 13 må foretages som en konkret afvejning for hvert enkelt dokument, jf. herved den ovenfor omtalte kommentar til forvaltningsloven, side 193 ff.

Ved denne interesseafvejning må der *på den ene side* tages hensyn til det eventuelt opgivne eller antagelige formål med begæringen om aktindsigt.

Af de mig foreliggende papirer herom, hidrørende fra X, synes begæringen om aktindsigt i det foreliggende tilfælde at udspringe af interesse for de patienter, som har været underkastet X

på X. X synes på denne baggrund ikke at have nogen særlig interesse i oplysninger fra personalesager, som er uden enhver sammenhæng med vedkommende ansattes eventuelle deltagelse i sådanne X:

Det bemærkes i denne forbindelse, at det af et mig forelagt brev af X fra X til X vedrørende en af X fremsat begæring om aktindsigt i en personalesag på X fremgår, at det af X's politi overfor X i den pågældende sag er oplyst, at den pågældende ansatte ifølge politiets opfattelse var udsat for forfølgelse og chikane fra X's side. Selvom der i det tilfælde forelå specielle omstændigheder, som ikke foreligger i den nu foreliggende sag, rejser dette i hvert fald det spørgsmål, om X i det nu foreliggende tilfælde kan have fremsat begæring om aktindsigt i de pågældende personalesager i håb om derved at kunne finde noget på de pågældende ansatte, som eventuelt af ham vil kunne anvendes i usagligt/chikanøst øjemed.

På den anden side skal der ved afgørelsen om aktindsigt tages hensyn til den åbenbare og selvfølgelig interesse, de pågældende ansatte har i, at uvedkommende ikke får kendskab til og eventuelt offentliggør eventuelle ufordelagtige oplysninger om dem som måtte fremgå af den enkelte ansattes personalesag. Dette må, hvis den, der begærer aktindsigt, ikke har oplyst nogen begrundelse for ønsket om aktindsigt, uden videre føre til, at aktindsigten i alle tilfælde nægtes, for så vidt angår sådanne ufordelagtige oplysninger.

Specielt hvad angår disciplinære undersøgelser og sanktioner mod vedkommende ansatte må de hensyn både til det offentlige og til vedkommende ansatte, som i lige grad gør sig gældende i statslige og kommunale ansættelsesforhold, og hvis berettigelse er anerkendt af lovgivningsmagten ved reglerne i statstjenestemandslovens § 21, stk. 8-9, desuden efter min opfattelse føre til *i almindelighed* at undtage oplysninger herom fra aktindsigt både på det statslige og det kommunale område – i begge tilfælde med hjemmel i offentlighedslovens § 13, idet tjenestemandslovens bestemmelse direkte alene angår offentliggørelse, som ikke sker i henhold til begæring om aktindsigt.

Det må desuden helt bortset herfra tages med i betragtning som et hensyn, der i de her omtalte tilfælde taler mod imødekommelse af begæringer om aktindsigt, at der efter de principper, som gælder med hensyn til udstedelse af straffeattester, i henhold til de af Justitsministeriet herom